

стиховима. По његовом одласку из Кобарида она жали, али он, ма да није равнодушан, ма да и сам жели да је види још само једанпут, мора да угуши своја осећања и да се, као католички свештеник, одрекне своје љубави према жени.

1870 године Грегорчић шаље своје песме Стритару за „Звон“. Стритар, естетичар и формалиста, скреће песнику пажњу на недостатке у облику. Те напомене Грегорчић прима врло радо; његове песме од тога времена показују углађенији облик и мелодичније стихове, а његова јака песничка индивидуалност добија пун израз. И у погледу плодности, то је срећна Грегорчићева година: часописи „Звон“, „Беседник“ и „Зора“ пуне се његовим песмама.

После Кобарида, Грегорчић је 1873 године каплан у Рифенбергу код Випаве. Тај сунчани крај није му пријатан: песник чезне за својим планинским рајем. Осим тога и прилике су биле сасвим друге. Нови жупник нема никаквих обзира према болешљивој Грегорчићу, који је ту морао да поднесе сву тежину свештеничкога позива. Његово здравље све више опада, на души му је тешко. Одахнуо би мало само кад би отишао у Горицу да се састане са пријатељем Игнацијем Грунтарем и писцима Ерјавцем и Криланом. Нарушено здравље, умор и клонулост узрок су што у песничкој продукцији Грегорчићевој настаје застој који је трајао скоро три године. После те паузе, из Грегорчића се опет јавља песник да прво у најјачим песимистичким акцентима да одушке своје тадањем расположењу, а после да у самопрегоревању и одрицању нађе најзад душевни мир.

1877 године Грегорчић покушава да студира класичну филологију; због слабог здравља опет му се не дâ да оствари своју давнашњу жељу. Нуде му се разне лакше службе: због срчане мане Грегорчић не може ничега да се прими; — зато 1881 године тражи пензију. Растанак са Рифенбергом ипак му је доста тешко пао, јер су га становници волели. Неко време после тога, Грегорчић живи у Логатцу код пријатеља Грунтарара.

За Ускрс, 1882 године, излази прва свеска Грегорчићевих песама. Његова поезија је одмах освојила публику; али др. Антон Махњић тада професор теологије пронашао је да су неке Грегорчићеве песме опасне за омладину, јер показују болесну осе-